

til Beboelse eller Arbejdsplads for Mennesker, uanset at den maaske i flere væsentlige Henseender ikke mere opfylder de Fordringer, som Nutiden ud fra en rigtigere Erkendelse af de i Betragtning kommende Forholds Betydning og i Kraft af en højere udviklet Teknik mener at burde stille som endog ufravigelige, naar det drejer sig om ny Bebyggelse. Det er da heller ikke noget nyt Princip for Bygningslovgivningens Vedkommende, at nyere Fordringer ogsaa gøres anvendelige paa ældre Bebyggelse, men saadan Anvendelse har hidtil kun fundet Sted i specielle, begrænsede Tilfælde, hvilket for saa vidt nærmest er i Strid med de til Grund for Princippet liggende reale Hensyn, men maa anses for begrundet i Billighedshensyn til de Ejere, Panthavere og andre berettigede, som har knyttet Interesser af efter Omstændighederne betydeligt økonomisk Omfang til de paagældende Bygninger, uden at være varslede om Muligheden for saadanne Krav.

Naar man da ud fra de anførte reale Hensyn maa anse det for nødvendigt at kunne gøre nye Forskrifter anvendelige paa ældre Bebyggelse i videre Omfang, har man anset det for stemmende med Billighed, at der gives de interesserede klar Underretning om Muligheden af saadanne Krav og rimelig Frist til at indrette sig paa denne Mulighed.

Man er opmærksom paa, at Reglens Gennemførelse maa medføre, at man for Realkreditens Vedkommende maa blive tilbageholdende i Henseende til Ydelse af Tillægsaan i Bebyggelser, hvis Godkendelsesfrist er forløbet saa vidt, at den resterende Del af Fristen er kortere end de paagældende Laans normale Afdragetid. Men hertil kan anføres, at der ikke ses at være nogen samfundsmæssig Interesse forbunden med Adgangen til saadanne Tillægsaan, for saa vidt de ikke skal anvendes til Finansiering af Moderniseringer eller Ombygninger af Bebyggelsen. Og selv naar Finansieringen af saadanne Foranstaltninger er Formaalet med Tillægsbelaaning, ses der ikke at være noget urimeligt i, at ogsaa Bygningsmyndighedens Skøn om Foranstaltningens Forsvarlighed under Hensyn til Bebyggelsens Tilstand og Forhold i øvrigt indgaar i Overvejelserne og Afgørelsen om dens Foretagelse, men dette synes tværtimod at maatte frembyde en øget Garanti overfor Laangiveren med Hensyn til Forsvarligheden af Belaaningens Formaal.

Den Retsstilling, som maa blive Følgen af den foreslaaede Formulering af Paragraffen, er den, at alle Forandringer, Om-

bygninger og Nedbrydninger, som vil være nødvendige for at bringe Bebyggelsen i Overensstemmelse med alle ved Godkendelsesfristens Udløb gældende Forskrifter vedrørende Bebyggelsens Konstruktion, Indretning, Højde og Beliggenhed i Forhold til anden Bebyggelse, kan fordres iværksat paa Ejers Bekostning, medens alle egentlige Afstaaelser, det være sig af Grund eller Bygning, som ikke i øvrigt kan fordres ombygget eller nedrevet, maa ske mod fuld Erstatning.

I øvrigt skal Bestemmelsen ikke kunne være til Hinder for, at ny Lovgivning som hidtil giver visse Bestemmelser i større eller mindre Omfang Anvendelse ogsaa paa de af nærværende Regel omfattende Bebyggelser.

Ændringen af Stk. 3 begrundes med, at der skønnes at burde forløbe en passende Del af Fristen, inden Bygningsmyndigheden — uden for Tilfælde af Ombygning — er pligtig at tage Stilling til Spørgsmaalet om Fristens Forlængelse.

Til §§ 58—63.

Disse Paragraffer svarer ganske til §§ 56—61 i Kommunalbestyrelsens Forslag.

Til § 64.

Den i Stk. 1. i § 62 i Kommunalbestyrelsens Forslag indeholdte almindelige Bestemmelse er udgaaet under Hensyn til de i de forskellige enkelte Bestemmelser indeholdte tilsvarende Regler.

Med Hensyn til den i nærværende Forslags Stk. 1 indeholdte Regel om, at Betingelser, der knyttes til Byggetilladelser eller Dispensationer, er umiddelbart bindende ogsaa over for Panthavere og andre Rettighedshavere, maa man under Henvisning til Bemærkningerne til § 62 i Kommunalbestyrelsens Forslag anse det for i høj Grad tilraadeligt eller endog nødvendigt, at en saadan Bestemmelse gennemføres. Det drejer sig herved ikke blot om at opnaa en Lettelse for Administrationen, men den foreslaaede Ordning staar i nøje Forbindelse med Forslagets Principper i øvrigt. Som tidligere fremhævet tilstræber Forslaget bevidst i vidt Omfang at sætte et friere Skøn i Stedet for de nuværende faste og absolutte Regler og at henvide Gennemførelsen af Lovens Principper til at ske ved Bygningsmyndighedens Godkendelse af mere eller mindre omfattende Planlægninger i de enkelte Tilfælde af Bebyggelse. De saaledes